

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

Sudan i Sudan Południowy

P7_TA(2011)0267

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie sytuacji w Sudanie i Sudanie Południowym po referendum z 2011 r.

(2012/C 380 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Sudanu,
 - uwzględniając powszechne porozumienie pokojowe, podpisane w dniu 9 stycznia 2005 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1978 (2011),
 - uwzględniając deklarację Unii Afrykańskiej z dnia 31 stycznia 2011 r.,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Sudanu z dnia 31 stycznia 2011 r. i decyzję Rady 2011/315/UE ⁽¹⁾ z dnia 23 maja 2011 r.,
 - uwzględniając prezydenckie oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 3 czerwca 2011 r.,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton wydane w imieniu Unii Europejskiej w dniu 7 lutego 2011 r. na temat ostatecznych wyników referendum w sprawie samostanowienia Sudanu Południowego oraz oświadczenie Catherine Ashton z dnia 24 maja 2011 r. na temat sytuacji w Sudanie,
 - uwzględniając konkluzje wspieranych przez ONZ konsultacji na temat procesu pokojowego w Darfurze, które odbyły się w Ad-Dausze (Katar) w dniach 27-31 maja 2011 r.,
 - uwzględniając ostateczne oświadczenie misji obserwacji wyborów z ramienia Unii Europejskiej, przedstawione w dniu 2 czerwca 2011 r.,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniach 9-15 stycznia 2011 r. w Sudanie Południowym odbyło się referendum, w którym przytłaczająca większość wyborców zagłosowała za ustanowieniem niepodległego Sudanu Południowego,
- B. mając na uwadze, że Sudan Południowy ma formalnie ogłosić swoją niepodległość w dniu 9 lipca 2011 r., co zbiega się w czasie z datą zakończenia obowiązywania powszechnego porozumienia pokojowego,
- C. mając na uwadze, że Sudan Południowy dysponuje wprawdzie zasobami naturalnymi, takimi jak ropa naftowa, miedź, żelazo, lasy i żyzna gleba, przeważająca większość jego ludności żyje jednak w ubóstwie i kraj ten ma jeden z najwyższych współczynników umiarności niemowląt i jeden z najniższych wskaźników edukacyjnych na świecie, a także mając na uwadze, że wszystko to spowoduje wyzwania humanitarne, społeczno-gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa,
- D. mając na uwadze, że niektóre aspekty powszechnego porozumienia pokojowego nie zostały wdrożone lub nie wdrożono ich w terminie i że niezbędne są znaczne wysiłki w celu osiągnięcia porozumienia w preferencjalnych negocjacjach dotyczących m.in. podziału dochodów z ropy naftowej, granic, obywatelstwa czy podziału zadłużenia i majątku,

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 28.5.2011, s. 61.

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

- E. mając na uwadze, że referendum określające, czy region Abyei będzie należał do Sudanu Północnego czy Południowego, które powinno się odbyć równocześnie z referendami w sprawie Sudanu Południowego, nie zostało zorganizowane, wskutek czego doszło do znacznej eskalacji przemocy na tym obszarze,
- F. mając na uwadze, że status spornych obszarów nie jest jeszcze uregulowany i że pogarsza się sytuacja w regionie Abyei, gdzie giną setki osób, a tysiące jest wysiedlanych oraz gdzie skazuje ludzi na niepewność żywnościową, choroby, brak dostępu do podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna i bezpieczna woda pitna,
- G. mając na uwadze, że sytuacja w Darfurze jest w dalszym ciągu wielce niepokojąca i że misja ONZ w Darfurze poinformowała niedawno o bombardowaniach prowadzonych przez oddziały rządowe, a także o licznych porwaniach pracowników organizacji humanitarnych w tym regionie; mając na uwadze, że misja ta regularnie doznaje szkód w wyniku prześladowań, porwań i ogólnych sytuacji zagrożenia,
1. z zadowoleniem przyjmuje pokojowy i wiarygodny przebieg referendum dotyczącego Sudanu Południowego w 2011 r. zarówno w Sudanie, jak i w Sudanie Południowym, wysiłki wszystkich stron powszechnego porozumienia pokojowego oraz demonstrowane przez nich zaangażowanie w tę kwestię; postrzega to jako istotny krok w procesie wdrażania powszechnego porozumienia pokojowego i jako pozytywny sygnał na drodze do pokojowego współistnienia obu krajów;
 2. podkreśla swoje pełne poszanowanie wyników referendum, które stanowią wyraz demokratycznej woli mieszkańców Sudanu Południowego; wzywa zarówno Sudan Północny, jak i Sudan Południowy do aktywnego wspierania rządów demokratycznych, zaprowadzenia długotrwałego pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu w obu krajach z należyтым poszanowaniem praw człowieka oraz praw socjalnych i ekonomicznych;
 3. wzywa władze Sudanu Południowego do wspierania rozwoju Sudanu Południowego jako nowoczesnego, pluralistycznego i demokratycznego państwa opartego na rządach prawa, szanującego prawa człowieka, a zwłaszcza prawa kobiet i dzieci, oraz uznającego nadrzędność prawa obywateli do wyboru rządu poprzez regularne, wolne wybory przy ochronie prawa do swobodnego przemieszczania się, zrzeszania się oraz wyrażania swoich poglądów politycznych zapisanych w konstytucji i prawie;
 4. stanowczo potępia atak na misję ONZ w Sudanie przeprowadzony w dniu 10 maja 2011 r. w obszarze Abyei i otwarcie krytykuje militaryzację tego regionu zarówno przez Sudan Północny, jak i Sudan Południowy; wzywa obie strony powszechnego porozumienia pokojowego do kontynuacji działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim mieszkańcom Sudanu, w szczególności w regionie Abyei, tak aby nie zmieniać demograficznej struktury tego regionu; wzywa siły zbrojne Sudanu oraz Sudanu Południowego do wycofania się z Abyei, a obie strony wzywa do okazania powściągliwości poprzez nawiązanie natychmiastowego konstruktywnego dialogu w celu osiągnięcia pokojowego rozwiązania kwestii statusu Abyei w ramach powszechnego porozumienia pokojowego;
 5. podkreśla swoje poparcie dla działań Panelu Wykonawczego Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej ds. Sudanu, któremu przewodniczy Thabo Mbeki, mających na celu ułatwienie negocjacji między stronami powszechnego porozumienia pokojowego oraz wysiłki specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ w Sudanie, Haile'a Menkeriosa, na rzecz mediacji między obiema stronami w regionie Abyei; potwierdza, że UE musi być gotowa udzielać wszelkiego innego wsparcia, jakie byłoby konieczne;
 6. wzywa wszystkie strony powszechnego porozumienia pokojowego do udziału w ciągłym i konstruktywnym dialogu mającym na celu rozwiązanie poreferendalnych kwestii dotyczących m.in. wspólnych granic, ustaleń w zakresie obywatelstwa w odniesieniu do obywateli z północy i południa, podziału dochodów z eksploatacji złóż ropy, zasad korzystania z rurociągów oraz organizowania konsultacji społecznych w An-Nil al-Azrak i Kordofanie Południowym;
 7. podkreśla znaczenie zapewnienia skutecznej i bezpiecznej obsługi osób powracających na południe w odniesieniu do tranzytu, możliwości technicznych (brak specjalistów ds. planowania przestrzennego miast i nadzorowania), infrastruktury, przydziału gruntów i dostępu do podstawowych usług;

Czwartek, 9 czerwca 2011 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Rady z dnia 17 maja 2011 r., w którym Rada zapowiedziała, że oprócz 150 mln EUR przyznanych w ubiegłym roku przeznaczy 200 mln EUR dla Sudanu Południowego, aby pomóc najbardziej potrzebującej ludności w całym Sudanie; podkreśla, że unijna pomoc rozwojowa jest dostępna, aby pomóc obu stronom; podkreśla, że te nowe środki finansowe powinny służyć wsparciu podstawowych usług, przede wszystkim edukacji, służby zdrowia, rolnictwa, bezpieczeństwa żywności i tworzeniu potencjału instytucjonalnego; wzywa Sudan Południowy do niezwłocznego przystąpienia do umowy z Kotonu, a UE do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu jak najszybszego udostępnienia finansowania z EFR;

9. podkreśla, że UE powinna odegrać wiodącą rolę na konferencji państw-darczyńców dla Sudanu Południowego, która odbędzie się pod koniec 2011 r., i gorąco zachęca innych darczyńców do takiego samego działania; wzywa wierzycieli międzynarodowych do zmniejszenia międzynarodowego długu Sudanu i Sudanu Południowego;

10. wzywa rząd Sudanu Południowego do stosowania korzystnej dla ludności polityki w zakresie inwestycji zagranicznych, tak aby zagraniczne inwestycje w zasoby naturalne były korzystne dla rozwoju gospodarki krajowej w celu zwalczania ubóstwa; podkreśla, że UE powinna dołożyć wszelkich starań, aby wielonarodowe podmioty i przedsiębiorstwa zagraniczne prowadzące działalność w regionie były odpowiednio regulowane i składały przejrzyste deklaracje dotyczące działalności i dochodów;

11. wyraża zadowolenie z decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ o przedłużeniu mandatu misji ONZ i wysłaniu do Sudanu dodatkowych sił pokojowych; jest zdania, że dalsza obecność ONZ przynosi niezwykle korzyści dla pokojowego rozwoju tych dwóch zdolnych do samodzielnego funkcjonowania państw; wzywa zarówno Sudan, jak i Sudan Południowy do przyjęcia z zadowoleniem sił ONZ i zapewnienia im bezpieczeństwa;

12. podkreśla, że ważne jest, aby UE nadal niosła pomoc humanitarną Sudanowi i Sudanowi Południowemu po dniu 9 lipca 2011 r.; zachęca do utrzymania w regionie znacznej obecności i zdolności humanitarnej za pomocą odpowiednich środków zapewniających organizacjom humanitarnym bezpieczeństwo;

13. z zadowoleniem przyjmuje wnioski wspieranych przez ONZ konsultacji na temat procesu pokojowego w Darfurze; wzywa wszystkie strony do dotrzymania podpisanych już porozumień o zawieszeniu broni i zaprzestaniu działań wojennych; zwraca uwagę, że należy zachować pełną przejrzystość w negocjacjach dotyczących Darfuru i Abyei oraz w ogólnym dialogu północ-południe; domaga się reprezentacji wszystkich stron konfliktu, a także społeczeństwa obywatelskiego i przywódców politycznych na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym;

14. wzywa rząd Sudanu Południowego do przyjęcia przejrzystego, odpowiedzialnego i otwartego podejścia do rządzenia w ramach procesu rewizji konstytucji; podkreśla, że wszystkie partie polityczne powinny współpracować, aby w pełni reprezentować wszystkich obywateli kraju i przyczynić się do utworzenia stabilnych, demokratycznych instytucji politycznych;

15. wzywa obie strony do przedstawienia w okresie poprzedzającym dzień niepodległości, 9 lipca 2011 r., konkretnych planów mających na celu ustanowienie i/lub reformę instytucji, aby oba państwa mogły funkcjonować od tego dnia; wzywa delegacje UE w Sudanie i Sudanie Południowym do rozpowszechnienia i proaktywnego stosowania zaleceń ostatnich unijnych misji obserwacji wyborów i referendum;

16. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Sekretarzowi Generalnemu ONZ i specjalnemu przedstawicielowi ONZ ds. Sudanu Południowego, rządowi Sudanu, rządowi Sudanu Południowego, instytucjom Unii Afrykańskiej, przewodniczącemu Panelu Wysokiego Szczebla Unii Afrykańskiej ds. Sudanu, Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz rządowi państw członkowskich UE.